

Наша Ліда

ВОНА завжди привітна, скромна, проста. Ці прекрасні людські якості у Лідії – від матері Ганни Адамівни, якій випало на долю самій піднімати двійко дітей. Від неї ж і професію успадкувала – складача ручного набору, продовживши у районній друкарні славну поліграфічну

династію. Поступово долала сходинок майстерності, бо робота ця непростя і не легка. Та вподобала її назавжди. Сьогодні Лідія Ісаківна – одна з кращих у колективі. Разом з Валентиною Макарівною Кушнір виконують складні замовлення, верстають кузнецовські "Вісті" і при потребі завжди замінюють

одна одну.

Рано, ледве двадцять минуло, вийшла Ліда заміж Будувалися з чоловіком (ох, і нелепо доводилося), зате дім звели світлий, просторий, який і хотіли. Бо ж сім'я у Мариняків чималенька: троє синів уже рівняються з батьками

Мужніють вони, і клопотів у батьків більшає. І значна частка їх падає на руки Лідії Ісаківни. Адже коли вдома чотири мужчини, за ними ой як треба справлятися! Правда, є в домі належна фізична сила і підтримка, але немає підмоги в чисто жіночих справах. Та Лідія не скаржиться на своїх хлопців. Більше того, знаходить час і почитати щось для душі – хорошу книжку чи свою улюблену "Жінку". А переробивши всі нагальні справи, береться за вишивання і прикрашає світлішою серветками, подушечками, рушниками. У вихідний – обов'язково почастує своїх хлопців чимось смачненьким – новим салатом, пирогами з маком чи тортом. Та й колег любить пригостити домашніми ласощами.

Така вона, наша Ліда. З нею приємно спілкуватися, легко працювати.

Дарія БАЛЯСОВА,
лінотипист друкарні.